

[Ømann.]

skatterådsformænd eller skatterådsmedlemmer og spurgt dem: hvad er privatforbruget? Så ville finansministeren have fået et helt klart, veldefineret svar.

Se, i det øjeblik man ansætter en indkomst efter skøn, så sker det på grundlag af et ansat privatforbrug, som man skønner, og så foretager man i den bevægelse, der har været i formuen, alle de korrektioner, som skal til. Derved kan man sige, at så er privatforbruget negativt defineret, men det er lige fuldt klart defineret, og hvis man siger, at privatforbruget ikke kan defineres, så har vi i virkeligheden opført os lovstridigt de sidste 70 år, lige siden vi indførte indkomstskatten. Men der kan selvfølgelig være tvivlsspørgsmål, der kan være spørgsmål som dem, finansministeren også rejste: når man køber en lystbåd et år, skal den så medregnes i privatforbruget det år? Ja men det er da et spørgsmål om, hvad man siger. Det er derfor, vi har sagt, at det er finansministeren, der entydigt skal definere privatforbruget landet over. Det er da ikke så svært. Der er ikke nogen teoretiske vanskeligheder ved det, så derfor vil jeg nok sige, at det er en mærkelig debat, vi har haft. Det er i og for sig en debat, som skulle gå ud på at vise, at vi ikke kan komme nulindkomsterne til livs af tekniske grunde. Det vil jeg ganske afvise, men selvfølgelig, hvis finansministeren ikke vil finde ud af, hvilket ben han skal stå på i de forskellige spørgsmål, så kan vi jo aldrig komme nogen vegne, men sådan håber jeg ikke det går. I øvrigt har jeg en erindring om, at finansministeren fremsatte et forslag om nulindkomsterne på en anden bov, nemlig vedrørende trussereuderierne. Jeg kommer i tanke om, at det egentlig er mærkeligt, at vi ikke har fået det forslag frem til både anden og tredje behandling. Jeg synes, det haster. Jeg synes lige, vi i skatteudvalget skal vende den en omgang og se, om det ikke kan nås i denne samling.

Flygaard (DR):

Ligesom hr. Ømann undrede jeg mig også meget over finansministerens redegørelse her i dag. De eksempler, finansministeren kom med, synes jeg ikke kan stå for en nærmere prøvelse. For det første nævnte finansministeren eksemplet med skatteyderen, som

købte tæpper, eller som anskaffede en bil. Der er jo overhovedet ikke noget problem her; tæpperne går på det enkelte års privatforbrug, bilen afskrives efter almindelig praksis uden skattemæssig virkning med 15 pct. af den anskaffelsessum, der har været for bilen. Ser vi på ægtefæller, er der heller ikke noget problem med hensyn til opgørelsen af privatforbruget. Her må det være helt naturligt, at hvor begge ægtefæller har indkomst, ser man selvfølgelig privatforbruget under ét. Der forekommer der heller ikke at være noget problem. Piller vi de to ting ud af finansministerens redegørelse, så bliver der efter min opfattelse ikke så forfærdelig meget tilbage i finansministerens redegørelse, der peger på de store besværligheder, som jeg synes finansministeren har lagt op til.

Hr. Glistrup siger, at der er tale om to helt forskellige problemkredse, dels den gamle ligningsmæssige opgørelse og dels den problemstilling, som foreligger med hr. Grünbaums forslag. Jeg deler ikke hr. Glistrups opfattelse med hensyn til denne sontring, og jeg har i øvrigt heller ikke i hr. Glistrups redegørelse — i modsætning til så mange andre gange — fundet nogen egentlig begrundelse for de synspunkter, hr. Glistrup har ført frem. Der bliver efter min opfattelse ikke tale om administrative udvidelser, fordi man jo i forvejen rent faktisk foretager en beregning af privatforbruget.

Jeg vil gerne gentage, at der er en ganske fast praksis for opgørelsen af privatforbruget. Det er et rent teknisk spørgsmål, når man i lovforslaget skriver, at finansministeren fastsætter de nærmere retningslinjer for opgørelsen af dette.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg har efterhånden forstået, at udvalget har mange eksperter, der helt klart ved, hvordan det hele skal løses. Jeg bliver altså nødt til at gøre opmærksom på, at jeg også har en vis ekspertise. Jeg sad 12 år i lokalt ligningsarbejde, jeg har siddet i en længere periode i ligningsrådet og beskæftiget mig med skattemæssige problemer. Man kan gentage til trivialitet — det gør hr. Grünbaum, og det gør andre, det gør hr. Flygaard — at vi i øjeblikket har et ligningsmæssigt forbrug, der kan danne grundlag for denne lovgivning. Det har vi ikke, og